

ÇOCUKLARIN GÖNLÜNÜ YAPAN KİMSE

Allahu Teâlâ hazretleri iki cihanın bildiği-miz bilmediğimiz her türlü hayırlarına cümle mü'minleri nail ve mazhar eylesin. İki cihanın bildiğimiz bilmediğimiz her türlü şerlerinden, tehlikelerinden sizleri ve bizleri mahfuz eylesin. Ömrümüzü hayırlı, uzun ve verimli eylesin. Rızasını kazanmaya yarayacak güzel ameller işlemekle geçirmeyi nasip eylesin.

a. **Sünnet Merasimleri Tatlı Bir Hatıradır**

Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* hazretleri bir hadis-i şerifinde buyurmuş ki:

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ دَارًا يُقَالُ لَهَا: دَارُ الْفَرَحِ لَا يَدْخُلُهَا
إِلَّا مَنْ فَرَّحَ الصَّيِّانَ

inne fi'l cenneti dâran “Cennette bir ev vardır ki.” *Yükalü lehâ dârü'l-ferah*. “Neşe, sürur ve ferah evi, diye anılır.” *Lâ yedhulühâ illa men ferrahe's-sıbyân*. “Allah orayı ancak dünyadayken çocukların gönlünü yapan, sevindiren kimselere ihsan edecek.”

Sünnet merasimi, önemli bir merasimdir. Çünkü çocuklarımıza bu çeşit fırsatlarla, vesilelerle, dinimizi, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sünnetine uymanın gereğini hatırlatmış oluyor. Zihinlerine tatlı bir hatıra yer etmiş oluyor. İslâm'ın temizliğini sembolize ediyor. Her yöndeki temizliği ve güzelliği... En başta akide güzelliği ve temizliği olmak üzere her yöndeki temizliğin yanı sıra, vücut temizliğinin dahi İslâm nazarında ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Allahu Teâlâ hazretleri cümlemize, bütün ömrümüz boyunca, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sünnetine uymayı nasip etsin.

b. Kıyamete Kadar Haktan Yana Bir Zümre Bulunacak

Bir hadîs-i şerîfte geçmiş ki *Lâ yezâlü tafetün min-ümmetî zâhirine ale'l-hakki hattâ tekûmü's-sâatü lâ yedurruhüm men.* “Cemiyetler bozulsa da, insanlar şaşırıp sapırsa da, müslümanların arasında daima Hakk'ı tutacak, Hakk'ı destekleyecek, sünnet-i seniyyeye, Peygamber Efendimiz'in açmış olduğu çığıra uygun faaliyetlerde, hizmetlerde bulunacak bir grup mübarek, has, hâlis müslüman mevcut

olacak. Kıyamet kopuncaya kadar yeryüzünde bulunacaklar. Ve bunlara başkalarının, menfi çalışmaları, rekabetleri, köstek olmaya çalışmaları veya onları yardımsız, desteksiz bırakmaları zarar vermeyecek.” İster desteklesinler ister desteklemesinler, onlar Allah ehli, Allah yolunun hakiki erleri kimseler olarak hak yolda yürümeye gayret edecekler, devam edecekler.

Rabbimiz bizi o zümreden eylesin. Bizi de ömrümüzle, imkânlarımızla, mali gücümüzle, zihni gücümüzle, bilgimizle, müktesebatımızla, mevki ve makamımızla İslâm’a en güzel tarzda hizmetle ömrünü bereketlendirmiş, değerlendirmiş kimselerden eylesin.

c. Müslüman Her Yerde İslamı Güzel Temsil Etmeli

Hukuk fakültesinde çok sevdiğim bir arkadaşım vardı. Müslüman ve kuvvetli, mütedeyyin, mücahit bir kardeşimizdi. Kendi devresinde Hukuk fakültesinin birincisi olmuş. İstanbul hukuk fakültesinde kendi devresinin birincisi olmak oldukça zor. Zaten hukuk tahsili zor.

Birinci senede mi üçüncü senede mi “Roma Hukuku’nu ezberleyeceğiz.” diye bir sürü Latince kelime ezberlettirirler. Yığınla, sayfalarla, ciltlerle kitaplar okunur, kanunlar ezberlenir. Bir insanın tayin edilmiş süre içinde, dört senelik müddet içinde hukuk fakültesini bitirmesi zor. Bizim bir başka tanıdığımız vardı; on senedir, on iki senedir hukuk fakültesine devam ediyordu, bitirmeye uğraşıyordu. Dört senede bitirmek bile bir meziyet. Onun üstünde birincilik almış. Kıymetli bir kardeş.

Kendisi anlatıyordu: “Sınıfımızdan bir kız geldi. Solcu bir kız. ‘Orhan Bey, siz bu üstün başarıyı nasıl sağlıyorsunuz çok merak ediyorum.’” demiş. Başarısının sebebini sormuş.

Orhan Bey bana anlatırken diyor ki; “Ben her fırsatı İslâm’ın lehine kullanmak zihniyetimden dolayı, maksat Müslümanlığı kârlı çıkarmak olduğu için estağfirullah demedim” Aksine demiş ki; “Benim bu başarımın sebebi, müslüman olmamdır. İslâm bana bu dinamizmi veriyor. İslâm bana bu çalışma aşkını, şevkini veriyor. İslâm bana bu zihin açıklığını veriyor. İslâm bana bu şartları hazırlıyor. Ben karınca

kararınca iyi müslüman olmak için çalıştığım-
dan başarımın kaynağı İslâm'dır.” Birincilik
vasfını dahi İslâm'ın lehine bir propaganda un-
suru olarak kullanmış. Hepimiz bu zihniyette
hareket edersek sanıyorum son derece uygun
hareket olur.

Giyimimize dahi dikkat etmemiz lazım.
Ama niçin? Kibir için değil. Allahu Teâlâ haz-
retleri kibir için, çalım satmak için giyimi, yeni
giyinip eteklerini sürüyenleri sevmez. Hadîs-i
şerîflerde buyuruluyor. Ama Allah rızası için
Müslümanlığın, müslümanların, müslüman ol-
mayanların nazarında, gözünde sevimli görün-
mesi için tıraşımıza dikkat edeceğiz, giyimi-
mize, temizliğimize dikkat edeceğiz. Davra-
nışlarımızın sempatik çekici gönül alıcı olma-
sına dikkat etmeliyiz. Hizmeti fırsat bilmeli-
yiz. Karşımızdaki bizim zarif davranışımızdan
bizi sevmeli, bizim ne olduğumuzu merak et-
meli, müslüman olmaya heves etmeli.

Şu anda İstanbul'da emekli olmuş olan bir
profesör tanıdığımız var. Tıp profesörü. O ken-
disi anlatırdı: “Biz karınca kararınca Müslü-
manlığı yaşamak istediğimizden Amerika'da

yanımda ihtisas yapmış profesör beni çok se-
verdi ve benim vazifem orada bitip de Tür-
kiye'ye dönmemiş olsaydım neredeyse bizim
profesör müslüman olacaktı.” Demek ki güzel
örnek olmaya, güzel numune teşkil etmeye
gayret etmeliyiz.

Bizim için en acı olan durumlardan birisi,
bizi görüp de birisinin İslâm'a gelmekten vaz-
geçmesi, İslâm'dan soğuması. Bu bizim için
büyük bir vebaldir. “Müslümanlık bu mu, eğer
Müslümanlık buysa ben bu işte yokum!” “Müs-
lümanlar böyleyse ben onların yanına yanaş-
mam!” deniliyorsa o zaman o müslüman çok
büyük vebal altındadır. Çünkü onun yüzünden
İslâm zarar görüyor. Dikkat edelim de Allahu
Teâlâ hazretleri bizi her hâliyle hatta bir te-
bessümüyle, hatta bir zarif hareketiyle, hatta
giyimiyle İslâm'a fayda sağlayan, zarar sağla-
mayan kimse eylesin.

Ben âcizane askere gittiğim zaman do-
çentlik tezini vermiş olarak gittim. Yaşlı olarak
gittim ve talebelerimden bazılarıyla omuz
omuza askerlik yaptım. Kapıdan içeri girdim
yanıma “hocam” diye geldiler. Bizim tavrımız

belliydi, İlahiyat fakültesinden hocayız. Namaz kılmamızdan da belliydi. Zaten saklamaya imkân yok. Saklama lüzumu da duymuyorduk. Müslüman olduğumuz belliydi. Bir füze hocası, binbaşı vardı. Kendi mesleğine çok mağrur, füzenin çok kıymetli olduğunu düşünüyor ve o bilginin son derece üstün bilgi olduğunu düşünüyor.

Bizi sınıftan, kendi yedek subayını aldığı sınıftan, laboratuvara, füze laboratuvarına götürüyor; herkese soruyor: “Sen nereden mezunsun?” “Ben yüksek ticaretten mezunum” diyor sorduğu şahıs. Bir kahkaha atıyor, “Alçak ticaret değil değil mi, yüksek ticaret! Zaten alçak yerlerde okumazsınız değil mi?” diyor, alay ediyor. “Sen nerede okuyorsun?” “Ben yüksek İslâm enstitüsünde okuyorum.” Yine alay ediyor. “Sen nerede okuyorsun?” “Ben falanca yerde okuyorum.”

Onun nazarında başka mesleğin kıymeti yok. Sırf füzeci olursa belki kıymeti vardır. Başka bir şeyin onun nazarında kıymeti yok. Belalı bir adam, küfürbaz. Yedek subaylara; “Siz ana kuzususunuz, askerliğin inceliğini bilmezsiniz, hanım evladısınız! Burada askerlik

yapmaya gelmişsiniz. Bu askerlik mesleği başka türüdür; askere küfredeceksiniz!” diyor. Yedek subaylara; “Askere küfretmeniz lazım.” diye, ders öğretiyor

Allah Allah! Ters bir adam. “Ben bununla münakaşa edeceğim.” dedim. Arkadaşlar, talebelerim dediler ki; “Hocam, sakın! Askerlikte münakaşa olmaz. Çünkü rütbesini kullanır, sana cevap hakkı tanımaz, başın derde girer. Sen ona uyma.” Ama her sözü batıyor. Çareyi söylediği sözlere gülmemekte buldum. Gülmüyordum. O, gülelim diye söylüyor, birçok şeyler anlatıyor, gülmüyordum.

Onun dersine gideceğim zaman özel olarak lavaboya gidiyordum. Potinlerimi baştan aşağıya pırıl pırıl yıkıyordum. Kıyafetime son derece dikkat ediyordum. Sakin sakin oturuyordum.

Bütün gün anlatıyor; “Füze düz olarak gider, dönmez, içindeki elektrik sistemleri dolasıyla, jiroskop vasıtasıyla dengesini sağlayıp gider...” Bitirdi. Hepimiz yüksek tahsilliyiz. Öğrencileri, hepimiz üniversite mensubuyuz, yüksek tahsil mezunuyuz ama o bize hiç kıymet vermiyor. İlkokul talebelerine söyler gibi

sınıfa, “Anladınız mı?” dedi. Anladım ama çocuk gibi öne atılacak değilim ya, ses çıkarmadım. Sınıftan başka arkadaş anlatsın diye, ben onlardan biraz yaşlıyım ya sakince oturdum. “Anlayan yok mu içinizde?” dedi

“Zaten hepiniz yüksek tahsillisiniz belli. Sizin tahsiliniz işte bu kadar!” dedi. Baktım sözü hakarete götürecekti, ben elimi kaldırdım. “Müsaade ederseniz, isterseniz ben anlatayım.” dedim. Alnından vurulmuşa döndü. O, sınıfta hiç kimse anlamasaydı çok memnun olacaktı, çok keyif sürecekti, çok zevk duyacaktı. “Sizi yüksek tahsilliler sizi! Topunuz, elli taneniz bir araya gelseniz bir adam etmezsiniz!” diye hakaret edecekti. “Anlat bakalım” dedi ama yıkıldı. Sevinmedi, üzüldü.

Ben de elektrik şuradan gelir, formülü şöyle olur, S kutbu, N kutbu, vesaire anlattım. Basit, onun gözünde büyüttüğü kadar değil. Anlattım. Gitti, masasına oturdu; “Dersi de anlat.” Çöktü adamcağız. Ben onu anlayıp da anlatınca çöktü. Sonra biz yine korkuyoruz, en çok çalıştığımız ders o.

Neden? Çünkü Müslümanlara hakaret ediyor. Benden hiç ummuyordu. Bir mühendis çıkıp da “anlatayım” deseydi olurdu ama benim gibi bir ilahiyatlı nasıl olur? Onun nazarında bizim mesleğimiz sıfır, hatta sıfırın da altında. Ben anlatınca mahvoldu. Ama ses çıkaramadı. Pabucuma bakıyor, çamur yok; yukarıya bakıyor, bir şey yok; her şey muntazam.

Dersi o kadar iyi takip ettik ki sınıfta herkes gelir bana sorardı: “Abi bu aletin şurası nasıl olacak?” Ben hepsinden yaşça büyüğüm. Gülleyi söküyoruz, tekrar takabiliyoruz. Her türlü detayını ezberlememiz lazım. Her aletin bir ismi var. Sınıfta artık başdanışman olduk. Elhamdülillah o dersten Allah mahcup etmedi, 100 tam not, 100 üzerinden 100 aldık. 95 almadık, 90 almadık, 80 almadık. Allah’a hamd ü senâlar olsun 100 üzerinde 100 aldık. Bizim devremizde 1412 kişi vardı ve bizim mescide beş vakit namazda muntazaman devam eden, kısa boylu bir fizik mühendisi kardeşimiz vardı; birinciliği o aldı. Elhamdülillah.

d. Allah İçin Sevmek ve Kızmak

Müslümanların her yerde İslâm'ı güzel temsil etme vazifesiyle yükümlü olduklarının şuurunda olması lazım. Ve hakikaten de öyle oluyor. Çünkü İslâm insana, ciddi çalışma şuuru veriyor. Allah rızası için çalışma şuuru veriyor. Gerçekten başarının da sırrı odur. Allahu Teâlâ hazretleri cümlemizi bu şuurda eylesin, evlatlarımızı böyle yetiştirmemizi nasip eylesin.

Müslümanların çeşitli gruplarıyla dostluğum ve arkadaşlığım var. Hepsi kardeş. Zaten insanlarla Hz. Âdem *aleyhisselam* dedemizden kardeşiz. Bütün insanlar kardeşimiz, biliyoruz da kimisi hayırsız kardeş kimisi hayırlı kardeş. Fakat müslümanlar, imanda kardeşimiz. *İnneme'l- mü'minûne ihvetün*. Elbette kardeşimiz olduğu için onları sevmek zorundayız.

“Ama kusuru var!” Benim de kusurum vardır. Kusursuz insan olmaz. Herkesin kusuru olduğuna göre severiz. Sevgi Allah için, *el hubbu fillah*. Kızgınlık da Allah için, *el buğzu fillah*. İslâm'a zararlı iş yapan kimseye kızarız. Neden kızarız? Allah rızası için, kızmamız gerektiği

için kızarız. Kızılacak kimseye kızmamak noksanlıktır. Sevilecek kimseyi sevmemek de noksanlıktır.

“Devamlı sevelim! Sevelim, sevilelim; gülelim, oynayalım!” Tereyağı mı satıyoruz? Başka hiç söylenecek söz yok mu? Sevmek de var. Dengeli söylesene, dinimizin öğrettiği gibi söylesene. Sevmek de var kızmak da var, fedakârlık da var şiddet de var, yumuşaklık da var sertlik de var. Eşiddâü ale'l kuffâri ruhamâü beynehüm.¹

Allahu Teâlâ hazretleri bizden önceki ümmetlere mü'minleri nasıl tarif etmiş? Biz gelmeden bizi tarif etmiş:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا

Muhammedün Resûlullâh,..“Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*, Allah'ın elçisidir.” *Ve'llezîne meahû.* “Ve onun yanında olan mübarekler.” *Eşiddâü ale'l-küffâri.* “Kâfirlere karşı; Allah'ın dinine karşı çıkanlara, yanlış

¹ 48/ Fetih, 29.

yolda yürüyenlere, mü'minlere eza cefa edenlere karşı şiddetlidir.” *Ruhamâü beynehüm*. “Kendi aralarında şefkatli ve merhametlidirler. *Terâhüm rukkean succedâ*. “Sen onları rükû ediciler, secde ediciler olarak, daima ibadette, taatte görürsün.” *Yebteğûne fadlen mina'llâhi ve rıdvânâ*. “Bu ibadetleri, taatleri, Allahu Teâlâ hazretlerinin fazl u keremine nail olmak için, rızasına ermek için yaparlar.” *Zâlike meselühüm fî't-Tevrâti*. “İşte, Allahu Teâlâ hazretlerinin Tevrat'ta müslümanları anlatması böyledir.” diyor.²

Fetih sûresinin son âyet-i kerîmesinde Kur'ân-ı Kerîm bize bildiriyor ki Rabbimiz bizi, bizden önceki yahudi millete böyle methetmiş. Bu vasfıyla methetmiş. Eşiddâü ale'l-küffâri ruhamâü beynehum. “Kendi aralarında merhametli, düşmanlara karşı gayret-i dîniyye sahibi, şiddetli, metin, sağlam.” Düşmandan korkup da geri çekilmez, savaştan dönmez, yılmaz. Müşküller ve sıkıntılar karşısında mo-

² 48/ Fetih, 29.

rali bozulmaz. Ölüirse şehit olacağını bilir, şehitlikten kaçmaz. Kalırsa gazi olacağını bilir, kendisine hiçbir zararın uğramayacağını bilir.

Amr İbnü'l-Âs *radıyallahu anh*, Mısır'ın fatihi, Allah şefaathine nail eylesin. Fustat şehrini muhasaraya giderken şehir ahalisi de müdafaa tedbirine geçmişler. Müslümanlara kapıları kapatmışlar, silahlarını hazırlamışlar, Müslümanların adedi de birkaç bin kişi; şehri alacaklar. Amr İbni'l-Âs, şehrin hâkimlerine mektup göndermiş:

“Boşuna çabalamayın, şu şehri bana teslim edin. Neden? Çünkü ben sizinle savaşmak üzere öyle bir orduyla geliyorum ki bu ordunun içindeki her şahıs için ölmek, en büyük şereftir. Benim ordum, ölmeye can atan insanlardan müteşekkil.”

“Halbuki siz yaşamak için çare ararsınız, bizimle baş edemezsiniz. Şu şehri edebinizle teslim edin.” demiş oluyor. Müslümanların hâli budur. Ölüirse şehit olur. Müslüman korkmaz.

O Avustralya'da şey malum. Bir yerde, bir müzede de herhalde heykelleri dikilmiş. Bizim Osmanlı padişahları cihat ilan edince burada

çalışan iki kişi silahları ellerine almışlar, sonra burada Şehit edilmişler. Haklarında bir müzede bilgi varmış. “İngiliz askeri yüklü bir trene karşı iki kişi mücadele verdiler.” diye anlatılıyor. Rabbimiz Teâlâ hazretleri ihtilaf- ların çözümünde sünnet-i seniyyeyi baz almayı cümlemize nasip eylesin.

e. Ölçü Kur'an ve Sünnettir

Ölçü ne? Sen başka düşünüyorsun, ben başka düşünüyorum; sen başka giyiniyorsun, ben başka giyiniyorum; sen başka davranıyorsun, ben başka davranıyorum. Hangimiz haklı? Miyar nedir, ölçü nedir? Terazî nerede? Dirhem olarak ne koyulacak?

Őeriatin terazisinde, sünnet-i seniyyenin dirhemiyle kendimizi tartalım. Hangimiz Resûlullah'ın yolundaysak karşı taraftaki hizaya gelsin. O bizi hizaya getirmeye çalışmasın lütfen. Biz Rasûlullah'ın sünnetinden ayrılmayız. Biz sünnet yolunda çocuğumuzun canını bile yakmaya razıyız. Peygamber Efendimiz'in sünneti yerine gelecek diye, temizlik olacak diye, o tavsiye etmiş diye bir parçasını bile keser atarız. Tamam, zararlıdır. Zararlı olduğunu

da biliyoruz. Atılan kısım zararlı, yapılan işlem faydalı.

Onun için itimadımız var, imanımız var ki her şeyimiz güzel, dinimizin her şeyi güzel. İcabında onu dahi yaparız. Rabbimiz hepimize sünnet-i seniyyeyi sevmek şuuru ihsan eylesin.

Şimdi Bilmiyorum aramızda mı veda edip ayrıldı mı, bir kardeşimiz bana sordu: Türkiye'ye gidiyorum, ne tavsiye edersiniz?" "*Riyâzü's- Sâlihîn*'i okuyun" dedim. Karı koca *Riyâzü's- Sâlihîn* kitabını baştan sona okuyun. Ondan sonra gelin, tekrar ne soracaksanız bana sorarsınız. Önce *Riyâzü's- Sâlihîn*'i okuyun. Neden?

Riyâzü's- Sâlihîn, salih bir din âlimi olan İmam Nevevi tarafından -Allah şefaatine erdirsin- mübarek bir insan tarafından, birinci sınıf mütehassıs tarafından kaleme alınmış bir hadis kitabıdır. Bir müslümani bu hadîs-i şerîf kitabını okuduğu zaman uyanır, hatasını anlar, eksiğini anlar, kendisini sünnet-i seniyyeye uydurmaya döndürür, iyi müslüman olmanın yoluna girmiş olur.

Biz camide musafaha ederdik. Mahallemizde bir kuyumcu kardeşimiz vardı, bize kızar köpürürdü. Musafaha sünnet, niye köpürüyorsun? Oku kitabı, anla, sen de gel. “Bırakın Allah’ınızı severseniz!” derdi, bizim musafaha etmemize kızardı.

Mekke-i Mükerreme’de *Neylü’l-Evtar* kitabında okuduk ki muteber bir kitaptır, Suudlular da muteber sayarlar. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri *rükn-i yemânî*’ye geldiği zaman, Kâbe-i Müşerrefe’nin yemen tarafı köşesine, hacerü’l-esved’den bir önceki köşesine geldiği zaman, o köşeyi öptü, bûs eyledi, yanağını koydu, dua etti. Hadîs-i şerîfle sabit.

Biz bunu okuduk, bizim hacı kardeşlerimizden birisi tavaf ederken *Rükn-i Yemânî*’nin hizasına geldiği zaman ya istilam edip yürüyecek, fırsat bulursa da onu yapar, Peygamber Efendimiz’in sünnetidir. Gitti, fırsatı buldu. Çünkü âşık-ı sâdık, kıymetli bir kardeşimiz; sevap meraklısı, sevaplı işleri yapmayı seven bir kardeş. *Rükn-i yemânî*’ye yanaştı, Resûlullah Efendimiz’den duyduğu üzere, öptü ve yanağını koydu, hemen muhafızlar başına dikildi.

Hâzâ haram dedi, “haram bu” diyor, “Yapma bunu!”

O da çok sempatik bir insan, bir güldü mü karşı tarafı eritir. Gayet güzel tatlı bir tebesümle dedi ki; *La, leyse’l-haram*. “Hayır, haram değil!” dedi. *Bel sünneh*. “Aksine haram değil, sünnet.” *Kezâ, feale’n-nebiyyü sallallahu aleyhi ve sellem*. “Resûlullah Efendimiz böyle yaptı.” diye söyledi. *Lâ, lâ, lâ, lâ!* diyor, peş peşe. Bir tane *lâ* az geldi, makineli tüfek gibi *lâ lâ lâ* diye ekliyor, “Hayır, hayır, hayır!”

Senin hayır demen yanlış! Çünkü kitaplar yazmış ki Resûlullah Efendimiz böyle yapmış. Resûlullah böyle yapmış olduktan sonra senin orayı öpmeyi engellemeye çalışman ters oluyor. Bu ihtilafın çözümü ne olacak? O kardeşimizin *lâ* demeyi bırakıp *illâ* demesi lazım. *Illâ* demeye gelmesi lazım, hizaya gelmesi lazım. Biz de kendi aramızdaki ihtilaflarımızda, sıkıntılarımızda Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in sünnetini esas alalım, baş tacı edelim ki Peygamber Efendimiz’in sünneti seniyyesini, ümmetin bozulduğu, fesada uğradığı zamanda ihya edenlere yüz şehit sevabı verilecek.

Rabbimiz cümle kardeşlerimize o yüzlerce şehit sevaplarını kazanmayı nasip eylesin. Peygamber Efendimiz'e en güzel tarzda uymak suretiyle...

Şu kardeşimiz niye sarık sarıyor, niye sakal bırakmış, niye kıyafetini böyle yapmış? Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuş ki; “Sarıkla kılınan namaz, sarıksız kılınan namazdan yetmiş kat daha sevaplıdır.”

“Ama İmam Efendi tam namaza duracağı zamanda elini şuraya soktu, oradan bir odun parçası çıkardı, ağzını temizledi, tekrar yerine koydu.”

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyurdu ki; “Misvak ile misvaklanarak dişleri temiz olacak, pırıl pırıl, kokusuz olacak, has olacak. “Misvaklanarak kılınan namaz misvaksız kılınan namazdan yetmiş kat daha sevaplıdır.”

“İmam Efendi tam namaza duracak, durmadı, bizimle meşgul oldu; ‘sen biraz geriye git kardeşim’ dedi, ‘sen biraz öne gel karde-

şim' dedi, 'şu boşluğu doldurun' dedi, 'ayaklarınıza, hizaya dikkat edin' dedi. Bu detayla uğraşmaya ne lüzum var?"

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz uğraştı. Safların arasına girerdi, intizamı sağlamaya medar olacak tedbirleri alırdı. "Sen öne gel sen arkaya git, aralık bırakmayın, aralık bırakırsanız aradan şeytan geçer." diye söylerdi. Onun için yapıyor.

Neden zahire böyle önem veriliyor? Zahir, bânının kalıbıdır. Zahir, ölçüdür. Zahiri şartları yerine getirirsen içinin muhtevası da ona uygun hâle gelebilir. Zâhiri bırakırsan iş de berbat olur. Çünkü her muhteva bir paket içinde olur. Bir dış görünüş içinde olur, zarf da güzel olacak mazruf da güzel olacak. Zâhir de güzel olacak, bânın da güzel olacak, içi de temiz olacak dışı da temiz olacak. Tırnağı da temiz olacak, kalbi de temiz olacak. Niyeti de temiz olacak, bedeni de temiz olacak.

Çevremizde bazı şahıslar çıplağa yakın geziyorlar, şortla geziyorlar, deve gibi ayaklarını attıklarını görüyorsun, kıllarını görüyorsun, kolunu kaldırdığı zaman mısır püskülü gibi

sarı sarı sarkıyor. Biz böyle yapmayız. Biz, koltuk altlarımızdaki kılları izale ederiz. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* öyle buyurdu. O adamlar sünnetsizdir, biz öyle yapmayız. Biz o pislik birikme ihtimali olan kısmı keseriz, o pislik birikmez. Çirkin koku olmaz.

İstanbul Üniversitesi'nde vazife gören bir kardeşimiz vardı o anlatmıştı. Sosyeteden bir hanım; “A! Siz büyük abdest yaptıktan sonra taharetlenirmişsiniz!” demiş, ayıplamış. “Evet, taharetleniriz.” demiş.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ³

Inna'llahe yuhibbu't-tevvâbîne ve yuhibbü'l-mütetahirîn.

فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ⁴

O Kuba mescidini bina edenleri methederken Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri diyor ki; *Fîhi ricâlün yuhibbûne en yetetahherû* “Orada, o mescitte öyle kişiler vardır ki aşırı temizlenmeye düşkünlerdir, severler. Allah böyle temizlenmekte titizlik gösterenleri sever.” *Vallahu yuhibbü'l- muttahirîn.*

³ 2/Bakara, 222.

⁴ 9/Tevbe, 108.

Muttahhirîn, mütetahhirîn onun idgamlı şekli oluyor. “Allah temizlikte itina gösterenleri sever.” Sormuş onlara: “Siz bu sıfatla methedildiniz, hakkınızda vahiy indi, ne yaparsınız?” Onlar büyük abdestlerinden sonra temizlenirlermiş, suyla da pislik bırakmazlarmış. Onun için Kur’ân-ı Kerîm methediyor.

Çünkü müslüman temiz olacak, her şeyle temiz olacak. Tırnağı temiz olacak, saçını temiz olacak, kulağı temiz olacak... Peygamber Efendimiz diyor ki; “Ağzınız kokarken, dişleriniz sapsarı vaziyette bana gelmeyin.”

O zaman diş fırçası yok, diş macunu yok, ama çöp var. Çöpün ucunu tellendirerek dişlerini fırçalayarak diş temizliği sağlamış, koltuk altı temizliğini sağlamış, tırnak temizliğini sağlamış.

Bizim arkadaş da o sosyetik kadına sormuş: “Peki siz ne yaparsınız?” demiş, “Biz sık sık külot değiştiririz!” demiş. Hay Allah müstahakkını versin. Külot değiştirene kadar insanın burnunun direği kırılır. O bakımdan İslâm’ın her şeyi güzeldir. Güzellikleri anlayalım ve uygulayalım.

Bizim kıyafetlerimiz, dış görünüşümüz itibariyle bizim müslüman olduğumuzu simgelesin, damgalasın. “Bu şahıs Müslümandır. hıristiyan olamaz, haham olamaz, papaz olamaz, ilerici sakalı değildir...”

Bir arkadaşımıza sormuşlar: “Bu sakal ne sakalı?” “Sünnet sakalı” demiş, gözünün üstüne bir tane vurmuşlar, sünnet sakalı dedi diye burnunun direğini kırmışlar. Kınar ama bir de bunun ahireti var. Her şeyimiz sünnete uygun olacak.

Singapur’da ışıktan geçiyorum, birisi selamün aleyküm dedi. Döndüm baktım, yanımdan ortaokul veya lise öğrencisi kızlar geçiyor. Kızlardan bir tanesi, esmerce bir kız, herhalde Arap ırkından olabilir, o benim hâlimden İslâmî olduğumu görünce selam verdi. Ben de aleyküm selam dedim ama kızcağızın hâline baktım mini etekli. Bana es-selamü aleyküm diyor ama eteği fevkalade kısa. Kumaşı mı yoktu fukaracığın, neydi bilmiyorum. Bir taraftan müslüman selam veriyor, bir taraftan mini etekli.

Bu gün bir taraftan Preston camiine gittik, sevindik. “Maşaallah nesiller devam ediyor, İslâm canlı olarak nesiller boyu sürüyor.” diye Preston camiinde cıvıl cıvıl gençleri görünce hoşuma gitti. Fakat ben bir taraftan konuşurken bir taraftan da bakıyorum arkalarda mini etekli, saçlar açık başlar açık bir sürü kız dolaşüyor.

Peki şimdi ne olacak? Hangimiz haklıyız? Biz haklıyız. Onlar sünnetin çizgisine gelecekler. Hatalarını anlayacaklar, sünnet-i seniyyenin çizgisine gelecekler. Ne mutlu aralarındaki problemleri Peygamber Efendimiz’i hakem tayin ederek, sünnetini hakem tayin ederek halledenlere!

Kur’ân-ı Kerîm’de bir âyet-i kerîme var:

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا⁵

⁵ 4/Nisa, 65.

Hattâ yuhakkimûke fîmâ şecere beynehüm, sümme lâ yecidû fî enfüsihim haracen mimmâ kadayte ve yusellimû teslîmâ.

Mü'min, Resûlullah'ın hükmüne razı olacak, itiraz etmeyecek, boyun verecek, teslim olacak. Teslim etmezse iyi müslüman olmaz.

Rabbimiz Resûlullah aşkını, sevgisini gön-lümüze yerleştirsın, sünnet-i seniyyesini ihya etme idealini aklımıza, gaye olarak yerleştirsın. Sünnet-i seniyyeyi yaşayıp, çoluğumuzla, çocuğumuzla, nesillerimizle, ailemizle, çevremizle, giyimimizle, kuşamımızla şehitlerin kazandığı dereceleri, sevapları kazanmayı nasip eylesin. Peygamber Efendimiz'in *livâü'l-hamd*'i altında peygamberlerle, sıddıklarla, şehitlerle, salihlerle beraber haşreylesin. Kahırına, gazabına uğramayan ilk kabileyle beraber, *duhûl-i evvelîn* ile cennetine girmeyi cümleimize, cümlemize nasip eylesin. Bizi peygamber Efendimiz'in havz-ı kevseri başında, Resûlullah Efendimiz'e mülaki eylesin. O havz-ı kevserden doya doya nûş etmeyi cümlemize nasip eylesin. *Firdevs-i âlâ*'larda bizlere mes-

kenler nasip eylesin. *Rıdvân-ı ekber'*ine er-
meyi nasip eylesin. Cemalini görmeyi nasip ey-
lesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

26 Cemâziye'l-Evvel 1404 / 28.02.1984

Avustralya

[Bütün DİĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'A PDF](#)

[olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

